

Det kan godt være, man vil revidere gammel lovgivning, men der er ingen grund til at revidere den i den forkerte retning, så man indfører en ny frist, der aldrig har været før i arbejdsskadesager.

Et spørgsmål til justitsministeren: Man har jo prøvet administrativt engang i 1990'erne at have en 5-års-frist på arbejdsskadesager. Den underkendte Højesteret, og det medførte, at et stykke over 300 mennesker faktisk fik genoptaget sagerne og anerkendt deres skader og dermed fik en erstatning, der tilsammen var på over 100 mio. kr. Kan vi få en garanti fra justitsministerens side for, at disse sager ikke vil opstå igen som følge af den nye 5-års-frist, og at vi ikke risikerer, at så mange mennesker mister deres ret til at få en erstatning på grund af den nye 5-års-frist?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nu har jeg jo ikke prøvet at sidde i Arbejdsskade styrelsen, og jeg har så ikke kendskab til de 334 sager, som har fyldt meget under de forhandlinger, der har været i Justitsministeriet. Men det, jeg kan sige, og som jeg ikke har noget problem med at referere her, fordi det også er sagt under mødet i Justitsministeriet, er, at det var Arbejdsskade styrelsens vurdering, at med de regler, der nu bliver vedtaget efter ændringerne, havde der ikke været noget problem i forhold til de 334 sager.

Man kunne ikke give en håndfast, klar besked om, at det i samtlige sager med hundrede procents sikkerhed vil være sådan, men det er klart opfattelsen, at sådan vil det typisk være. Og derfor har jeg altså meget svært ved at forstå, hvorfor Enhedslisten forsøger at puste den her sag op og påstå, at der er nogen, der fremover bliver stillet i en vanskelig situation. Tværtimod er jeg helt overbevist om, at de nye regler for alle parter, ikke mindst for de mennesker, der lider den fortvivlede skæbne at blive udsat for en arbejdsskade, yder langt bedre beskyttelse af dem, fordi vi med reglerne bl.a. også sikrer, at man søger for at få sagerne indbragt.

Det er nu engang nemmere at få tilkendt erstatning, hvis man går til de relevante myndigheder, når skaden er indtrådt, end hvis man kommer 18, 19 eller 22 år efter; så er bevisbyrden alt andet lige sværere. Så jeg har meget svært

ved at forstå den vedholdende modstand, der er fra Enhedslistens side over for noget, som alle vi andre kan bekræfte hinanden i faktisk er et rigtig godt regelsæt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 104 stemmer (V, S, DF, KF, RV og SF) mod 2 (EL).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Tredje behandling af lovforslag nr. L 166: Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v. (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(FremSAT 28/2 2007. Første behandling 22/3 2007. Betænkning 3/5 2007. Anden behandling 22/5 2007. Tillægsbetænkning 31/5 2007).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 103 stemmer (V, S, DF, KF, RV og SF) mod 2 (EL).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Tredje behandling af lovforslag nr. L 100: Forslag til arvelov.

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 6/12 2006. Første behandling 11/1 2007. Betænkning 10/5 2007. Anden behandling 29/5 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt starte med at sige, at vi i Socialdemokratiet er rigtig, rigtig glade for, at vi hermed får en revision af arveloven. Det har stået meget klart, at arveloven fra 1963 ikke lever op til nutidens familiemønstre og heller ikke til de dermed forbundne forventninger i arvemæssig henseende. Derfor var det rigtig godt, at der blev nedsat et Arvelovsudvalg helt tilbage i 1998, og den betænkning, som Arvelovsudvalget har leveret, bygger lige nøjagtig på det, vi har efterlyst af nydannelser, herunder særlig mulighederne for at give længstlevende i et parforhold en bedre økonomisk sikkerhed, i forbindelse med at den ene part falder bort.

Kl. 11.40

Arvelovsudvalget har også meget grundigt beskæftiget sig med ugifte samlevendes arveretlige stilling. Men i modsætning til Arvelovsudvalgets enige indstilling om at give ugifte samboende legal arveret har justitsministeren valgt kun at give ugifte samboende mulighed for at oprette et fælles testamente om, at de gerne vil arve hinanden, også kaldet et udvidet samlevertestamente.

Vi finder i Socialdemokratiet, at Arvelovsudvalgets anbefalinger er meget veldokumenterede, meget seriøse, og derfor vil vi også godt beklage, at justitsministeren ikke har fulgt denne anbefaling. Tilsvarende vil vi da også godt beklage, at der ikke har kunnet skabes et flertal her i Folketinget for at sikre ugifte samboende legal arveret.

Logikken svigter jo, når vi er enige om, at vi gerne vil sikre den længstlevende bedst muligt økonomisk, når man så siger, at det bare ikke skal gælde dem, som er ugift samboende. Logikken er jo heller ikke med, hvis vi skal prøve at leve op til nutidens familiemønstre. Man kan sige, at der i hvert fald heller ikke er nogen fremtidssikring i det her. Vi er i den situation, at der i dag rent faktisk findes 600.000 ugifte samboende. Der har været en meget stor stigning, hvis vi kigger på bare den sidste halve snes år. Det er mere end hvert femte par, der er ugift samboende.

Jeg vil sige, at logikken jo bliver endnu mindre, når man, samtidig med at man ikke vil give dem legal arveret, så pr. automatik giver ugifte samboende mulighed for arveret i forhold til pensions- og forsikringsområdet. Hvorfor så ikke automatik i den almindelige arveret, altså en sidestilling af papirløse med gifte i arvesager? Vi forstår det ikke. Det er jo slemt at miste en partner, men ulykken bliver total, hvis situationen for den længstlevende derefter er, at vedkommende bliver nødt til at forlade hus og hjem, fordi der ikke er blevet sikret en arveret.

Jeg må erkende, at til trods for at det ikke er lykkedes at finde det nødvendige flertal, synes vi alligevel, at forslaget her indeholder rigtig mange gode elementer, klare fremskridt, og derfor stemmer vi også for forslaget, da vi mener, at det overordnet set er væsentlig bedre end den gamle arvelov fra 1963. Men jeg er nødt til at sige: Kun et andet flertal her i Folketinget efter et valg kan sikre ugifte samboende arveretten.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til fru Lissa Mathiasen. Hr. Kim Christiansen som ordfører.

Kim Christiansen (DF):

Jeg synes bare lige, jeg vil tage tråden op fra fru Lissa Mathiasen, for det er, som om der i fru Lissa Mathiasens optik ikke skal være forskel på, om man har indgået et ægteskab eller bare har fået den glimrende idé, som det sikkert kan være, at flytte sammen papirløst.